

Reflex 1. årg. nr. 4, december 2008

57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere.

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.
Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktion: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard

Reflex udgives indtil videre kun i PDF-form. Sættes op i Adobe InDesign. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver.

Copyright 57° Nord 2008, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
Website: <http://57nord.dk/tidsskrift.html>

ISSN: 1903-0738

Dette nummers digtere

- 2 Poul Høllund Jensen (sidst med i nr. 3)
- 3 J Nyd (sidst med i nr. 3)
- 5 René Rasmussen (første gang i)
- 8 Arne Poulsen (sidst med i nr. 1)
- 11 Lisbeth Ødum (sidst med i nr. 3)
- 13 Mogens Bynkou Nielsen (sidst med i nr. 3)
- 15 Kell Ivan T Thygesen (sidst med i nr. 3)

Grafik

Forside Jan Nygaard
Bagside Jan Nygaard

i udkanten siger du
fejer de sjældent fortovet

men udkanten er ikke geografisk
længere ude er der altid nye huse

hvor duerne suser forbi
og varm luft pibler fra termokanderne

tænk på huden
min og din udkant

og når vi er nøgne sammen
længslen efter hudafskrabning

Når der nu stadigt er skov tilbage

min pik
er en regnorm
større end din
min regnorm
har konsumeret
efterårets blade
i Fordums skov
den skov er nu ryddet
til fordel
for børnehaver
og krematorier
for storcentrene kræver
stadigt større kapacitet
af menneskemylder

nu er jeg kommet til Stundoms skov
her sidder jeg i et mon
imellem vækst og død

Leve kapitalismen

Når jeg køber A for x Kr.
sælger A for en højere pris y Kr.
tjener jeg $m = y - x$.

Og jeg kan ændre lidt på A
og få en endnu højere pris.

Når jeg hyrer B til en gage på z Kr.
til at sælge A for en højere pris y Kr.
tjener jeg $c = y - x - z$.

Med c kan jeg kapitalisere endnu mere.
Det eneste som betinger det
er en fælles fortielse og folk med afmagt.

Skaberí

det skabende er leg

*ting opstår af ingenting
forsvinder igen*

*bare leg
du oplever det
se*

*du er skaberen
også udenfor uendeligheden*

Trafik i Reykjavik

bilosen lægger sig
til stadighed
om mit vejr

bil med kæmpedæk ruller forbi
mine øjne ruller med
under følelser af afmagt

avisens forside billedsprængt
igen ung dræbt i hurtigkørsel
eksponeringen for grel

dage senere
trafikoffer til minde i avisen
livsnovelle

Guld

Livets guld
ligger på havets bund
fiskene lægger æg
på stranden

Jeg vender dem
et efter et
for at finde
livets mening

Jeg har glemt
den ligger
på bunden
af havet

Kvinden

Hun støver ham op
i en bar
hvor ingen er
hvor solen stødes
i mørket
og de utugtige søger
trøst
i flyvende tanker

De går ture
i Irma
hendes stramme forklæde
køber vin
i lange syner

De knepper sig til formuer
de flyver i luften
smerten rasler
i hans pung
han tror paradiset
ligger i sprogets glemsel

Hun klipper kviste
af hans sjæl
fylder vasen
med aflagte ønsker
og nattens knald

Han glider ud

Jeg vil dø
på en lysegrøn sky
der sejler gennem
nattens tårer

Jeg vil holde
Michael Strunge
i hånden
når vi møder
kantstens sidste
skrig

Tilgiv far og mor
de er ikke som andre
har blot let til vold

En gammel far

Kranen vender hjem
fløjten lyder
fabrikkens støj
smækkes i

Din far går væk
gennem bajernes bagdør
fabrikkens sidste røg
og glemslens larm

Din mor spejler
hans fravær
i skizofrene tårer
fylder den tomme pung
og de sultne kroppe
med flyvske tanker
putter natten
i tasken
og venstre sprogcenter

I lever af mindre
end noget

Din far går vild
i natten
falder mellem flasker
og bedrageriske toner

Du slikker angstens negle
sorte i natten
dine øjne løber
zigzag
i din mors ønsker

I bider
tænderne sammen
om din fars vandring
lang som dit liv

Frankieboy

Frank står
i døren
kvinder ligger
i loftet
de falder ned
når han kalder

Han holder hof
for rotter
der lever
af tidens sår

Døden ligger
i sengen
den venter
på damefald
og skeder
der folder sig
ud

Videnskaben skuer
hans indre
ser myrerne
der kommer
langvejs fra

Deres liv
reddes
når natten slukkes
i Franks øjne

Du ser

Du ser
du ser øjet
øjet ser dig
du ser dig
i øjet
øjet ser dig
i sig

Du spejler
du spejler dig
spejlet ser dig
du afspejler dig
i spejlet
det blinde spejl
ser sig selv

Hvis jeg ikke er mig, hvem er jeg så.....

Man siger jeg ikke er mig, men er blevet en anden,
- men vel er jeg ej - for fanden
selvfølgelig er jeg mig, hvor skulle mit jeks mig ellers være for-
svundet hen ?

Man siger jeg ikke er mig, fordi – sådan siger man – mit mig ikke
længere skulle være mit gamle jeg.
Vel er jeg mig, det er blot indpakningen - mit hylster -
Der har taget en forandring,
For hvis jeg ikke længere er mig, hvor er jeg så forsvundet hen....

Mit gamle jeg – eller måske er det mit nye mig –
Det husker vist ikke så godt – længere
Synes vi...

Mit gamle jeg eller måske er det mit nye jeg –
Det døjer vist med at koncentrere sig – efterhånden,
Synes vi.....

Er det ikke også rigtig kære ven ?
Gu er det ej, nikke nej...

Det er blot de nye signaler, min nye indpakning sender til jer
Som I – fordi I er jer og ikke besidder den palør, som kan oversætte
disse nye signaler – bare ikke forstår.

Hvis jeg ikke længere er mig, hvor er mit gamle mig så
forsvundet hen ?

Er mig ikke længere jeg, men en helt anden,
Hvor er denne anden så kommet fra,
Har jeg taget ham fra nogen,
Som så går og savner sit jeg,
Som nu er blevet til mig,

Og mit jeg – som jeg troede – altid ville være mig ,
Er overtaget af en anden,
Som så til gengæld har mistet sit jeg,
Og er blevet til mit gamle mig.

Så derfor kære lytter eller læser
Jeg er stadig mig, enten du synes om det eller ej.
Det er rigtig at jeg har ændret mig er blevet anderledes
Når det drejer sig om min måde at gå på, min måde at
Tale på, ja min mimik er også blevet anderledes, selv
mine øjne har ændret sig, og skal jeg være helt ærlig
så har min måde at forholde mig til tilværelsens pro-
blemer på, vel egentlig også ændret sig, men alle disse
forandringer rokker ikke ved den kendsgerning, at
inde i mit bryst, inde i mit hoved og ikke mindst inde
i mit hjerte, er jeg selvfølgelig stadig mig altså mit
gamle jeg. Og så vil jeg for resten gerne være fri for
alt det sludder om: at jeg er blevet en anden.

En trope nat i Yorkshire.

I ET værelse, der vender ud til parken, på et stort gods et sted i grevskabet Yorkshire, Ligger en mand i sin seng. Han gik til køjs for en times tid siden, men er endnu ikke faldet i søvn. Det er en meget varm sommeraften, én af de aftener og nætter som man Vist giver betegnelsen trope nætter. Klokkeren er efterhånden blevet 23,30 og endnu har Søvnens ikke indfundet sig, hvilket hænger sammen med, at vores mand den dag traf en kvinde, som gjorde indtryk på ham, ja satte noget i bevægelse i hans indre, en følelse som han næsten havde glemmt, en følelse som gav ham indre varme, men samtidig også gjorde ham rastløs og lidt urolig.

Du var så pæn, du var så sød, du var sensuel, ja, du var smuk,
Blot tanken om dig og min nattesøvn havde taget sin flugt,
Jeg lå der på mit leje og tænkte tanker i mit hoved,
Ja tanker – der som tiden forsvandt – forvandlede – og som fantasier genopstod.

De yndigste billeder tonede op,
de skønneste situationer fremkaldtes,
medens fantasien tog mig i sin magt,
og førte mig til en verden,
hvor alt var muligt,
og jeg betragtede disse vidunderlige scenerier,
ja, deltog også selv deri,
medens varmen og glæden,
ja kærlighedens inderste væsen,
gennem strømmede min krop.

I denne fantasiverdens ubegrænsede oplevelseslykke,
Afløstes den ene eufori af den næste,
Medens fantasien tvang sit offer,
Til genoplevelse af de mest frydefulde øjeblikke,
I hvilke kærligheden og forelskelsens,
- på én gang stormende voldsomme og dog samtidig
Blide smukke væsen –
Forenede sig i kroppenes kontakt søgende omfavnelser,
Og gjorde disse til føjelige redskaber for

Kærlighedens, forelskelsens og begærets uafviselige
Krav om udlevelse.

Men hvad var nu det,
det hørte slet ikke hjemme,
her i denne elskovens fantasi verden.
Nå det var da godt,
Nu var det væk.
Nej, nu var det der igen,
Den forbandede lyd af sko i gruset.

Jamen hvad var nu det,
Så var jeg alligevel blevet bortført af søvnen,
- og mine tanker – de var blevet til fantasier,
som igen måtte være afløst af
drømmenes vidunderlige muligheder.

Der var ikke noget at gøre,
Sommersolen var denne tidlige morgen,
På vej på arbejde,
Og da jeg åbnede værelsesdøren,
Ud til havens dugvåde græsplæne,
Ja, da smuttede fantasierne ud og blev til vind,
Medens morgenluften smuttede ind,
og kølede mit sind.

The no noise night has ended,
A beautiful morning was coming up,
The nature was in complete harmony,
Like the partitur in an opera.
But I was still a bit confused,
Saying god morning to all of it.

Du kommer hvert år ved samme tid
de fleste synes, du er smukkeste, når du er hvid
jul er dit navn, det er vist nemt at gætte
af granduft og julens lys bliver vi aldrig trætte.

Hvordan kan det så være, at vi flyver og farer
og hvert eneste år igen lader os narre
for nu havde vi lige besluttet at i år. . .!
jamen julen kan da være lige så god, selv om vi ikke får
hjemmelavet rødkål, rødbeder og sylte
vi vil fra nu af ikke mere julen opstulte
mon Jesus synes om, at vi spæner sådan rundt
det er da hverken for vores blodtryk eller helbred særlig sundt
i år sadler vi om - vi skruer ned for al den julestress
så bliver vi i december også langt mere tilfreds.

Men gaverne - nej - nej! dem rører vi ikke
de skal - som de plejer - i hobetal under træet ligge
og klejner skal der koges - det er da ikke noget stort
for det er nu engang sådan - at det har vi altid gjort

og julekomsammen med grønlangkål og pakkespil
jamen dét kan man ikke skrotte - det skal da til
hovedrengøring, julepynt og småkagebag
bare se at komme i gang - det er jo ingen sag
imens arbejde og børn og alt muligt andet behændigt flettes ind
mens vi ligger vandrette med et forkrampet og stresset sind.

Når julen så er ovre - jamen den var jo alligevel god
den udfordring, den gav os, vi igen sådan næsten bestod
og mens vi sidder og reflekterer, mens den sidste juledag går på hæld
kan vi spørge: Hvem er det, der får os til at stresser? Jamen det gør vi jo selv!
traditioner og normer og forventninger i spil
fik os igen til at knokle i håbet om at slå til.

Og mens vi sidder dér, beslutter vi at næste år. . .!
jamen julen kan da være lige så god selv om vi ikke
og alle de gaver behøver da heller ikke under træet ligge
og fede bliver vi blot af al den mad
så en kur må der til, før vi igen bliver rigtig glad!

Heldigvis er der så et helt år til at glemme
hvor stressede vi var og alt det andet slemme
vi besluttede vist noget, hvad var det nu vi sang
noget med at sadle om - skrue ned - nå ja, men det må blive en anden gang!

Jul er mesters grisefold
nu tom.
Svingdøren skræller
et cox orange.
Lyset bebos af kaneklædt
tumling i hermelinstøj
og støjen er høj.
Jeg ønsker mig
et flaskebarn
blåt lysende i natten
højt hævet over
stjernerne, og jazzmusik
som undergrund.

Glem ikke ternerne.
Gå ikke forbi en helle
uden taknemmelighed.
Hold af noget stort:
elefanter, skyer, skyer der ligner
elefanter. Tæl alle lyn.
Forbind dig med sne.
Nyd din cappuccino
i fred og ro.
Sæt pris på hele slægten.
Underret huset hvis du
går ud. Besøg
de ukendtes grav.
Bad i veltempereret vand.
Lov en hel masse og
hold det senere.

Mogens Bynkou Nielsen

Jeg narrede dig
fordi jeg drømte at
du var større end de fleste
og da du vågnede var det
løgn, og jeg var
ikke til at finde.

Livet smuldrer hvis man
er juletræ.
Filosofien kan ikke
være bekendt at den
er stejl.
Som om vi ikke lider
af stilhed.
Og alt for lange
pauser indimellem.

Jeg skal ikke gøre mig
overstadig, for i venteværelset hvor jeg
bor, med mine to skraldende
papegøjer i snor
lever jeg dydsiret
og jeg tænker på at
slagte noget, men der er ikke
plads, og jeg tænker på
at vinde noget, noget
farligt og blåøjet
men der er ikke plads og
tid, og jeg ved
godt at der er ikke tid.

BEETLES MANIAC WORLD

Barndommen er slut
de første genstande
implanteres i hjernen
tyngdepunktet sænkes
undervognen får skørter
der kæles en del
for udstødningsrør og lygter
signalværdi har stor betydning
for manøvrer i tæt bytrafik

Én gang imellem
så flere og flere
flere og flere genstande
kabinen fyldes med hejs
- men karossen af indtryk
cha-che'et vakler
og flex-i-bil-i-teten tabes
meningsfuld kontakt ødelægges
gennem den tykke trivialitet

Selv-medlidenhed,
er den eneste empati
der opfylder kabinen
primalskriget kvæles
i det trange tomme rum
turboen er død
kan ikke mere rende fra det
mister kontrollen endnu en gang
og bliver rullet om på ryggen

Alle Helgene

Efterårs storme;
våde blade og orme.
Lugten af død
nærer hjertets glød.

Mørket at møde;
nu vi mindes de døde.
Soning af gæld
følger årets hæld.

Endnu en sommer
vi da venter der kommer.
Dagen vil gry,
hvor vi ses på ny.

POETEN I MINUS ANDEN POTENS

TAVSHED ER GULD
TALE ER SØLV
TEKST !

ER DET BRONZE ?

HVORFOR IKKE
GÅ ?

- EFTER GULDET !

Tæppe-mand

*Kunne jeg blot
finde mønstret
til det tæppe
vævet af fibre
fra livets træ
der båret af
din beundring
løfter os mod
den fælles drøm*

